

ΕΠΙΣΚΕΨΙΣ

ΔΕΚΑΠΕΝΘΗΜΕΡΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ ΕΙΔΗΣΕΩΝ

ΕΤΟΣ 9ον - ΑΡΙΘΜ. 186

1 ΑΠΡΙΛΙΟΥ 1977

Π Ε Ρ Ι Ε Χ Ο Μ Ε Ν Α

ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΟΝ ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΙΟΝ

- Τό Οίκουμενικόν Πατριαρχεῖον καί τά περί αὐτοῦ δημοσιεύματα τοῦ ξένου Τύπου 2
- Ἡ ἐνθρόνισις τοῦ νέου Ἀρχιεπισκόπου Κρήτης 3
- Πατριαρχική Ἐξουχία εἰς Ἅγιον Ὄρος 3
- Ἐκλογή νέου Ἐπισκόπου 4

ΕΠΙΚΑΙΡΟΤΗΣ

- Ἦρχισαν αἱ διαδικασίαι ἐφαρμογῆς τοῦ νέου Συντάγματος τῆς Ἱ. Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀμερικῆς 4
- Τό ἐτήσιον Ἱερατικόν Συνέδριον τῆς Ἱ. Μητροπόλεως Γερμανίας 5
- Συνῆλθεν εἰς Βηρυτόν ἡ Προπαρασκευαστική Ἐπιτροπή τῆς Β' Διεθνούς Διασκέψεως τῆς Ὁρθοδόξου Νεολαίας 6

ΟΡΘΟΔΟΞΟΣ ΘΕΟΛΟΓΙΑ ΚΑΙ ΖΩΗ

- "Ὁ θρόνος καί τό Πλήρωμα" . Ὁμιλία τοῦ σεβ. Μητροπολίτου Μύρων κ. Χρυσόστομου 7

ΟΡΘΟΔΟΞΟΣ ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ 12

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΥΠΟ ΤΟΥ ΟΡΘΟΔΟΞΟΥ ΚΕΝΤΡΟΥ ΤΟΥ ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΟΥ ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΙΟΥ
TÉLÉGR. ORTHODOXIA-GENÈVE * TÉL. (022) 58 16 29 * 37, CHEMIN DE CHAMBÉSY, 1292 CHAMBÈSE, GENÈVE, SUISSE

Ἡ "Ἐπίσκεψις" ἐπιδιώκει νά ἐνημερώη τοὺς ἀναγνώστας τῆς περι τῆς ζωῆς τῶν Ἐκκλησιῶν. Δέν φέρει ὑπεύθυνον δια τὰς ἀπόψεις τὰς ἐκφραζομένας εἰς τὰς δημοσιευόμενας εἰδήσεις. Ἐπιτρέπεται ἡ ἀναδημοσίευσις τοῦ περιεχομένου τοῦ Δελτίου μετὰ πλῆρη ἐνδειξιν τῆς προελεύσεως.

ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΟΝ ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΙΟΝ

- Τό Οἰκουμενικόν Πατριαρχεῖον καί τά περί αὐτοῦ δημοσιεύματα τοῦ ξένου τύπου.

Ἐξ ἀφορμῆς δημοσιευμάτων εἰς τόν ξένον Τύπον περί τῆς καταστάσεως τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου, καί τοῦ μελλοντός του, ἡ Ἁγία καί Ἱερά Σύνοδος κατόπιν ὁμοφώνου ἀποφάσεως ἐνέκρινε νά γίνῃ μία ἐπίσημος δήλωσις εἰς ἀπάντησιν τῶν δημοσιευμάτων τούτων.

Πρός τοῦτο συνεκλήθη εἰς τά Πατριαρχεῖα τήν 1ην Ἀπριλίου ἐ.ε. καί ὥραν 12ην συνέντευξις Τύπου, εἰς τήν ὁποίαν προσῆλθον οἱ ἐκπρόσωποι τῶν ἐγχωρίων καί ξένων μέσων μαζικῆς ἐνημερώσεως, πρὸς τοὺς ὁποίους ὁ Ἀ' τῆ τάξει σεβ. Μητροπολίτης Γέρων Χαλκηδόνης κ. Μελίτων κατ'ἀπόφασιν τῆς Συνόδου προέβη εἰς τά κατωτέρω συνοδικῶς συνταχθεῖσας δηλώσεις καί ἀπήντησεν εἰς τά τεθέντα αὐτῷ ἐρωτήματα.

"Περιῆλθον εἰς γνῶσιν τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου ὠρισμένα δημοσιεύματα τοῦ ξένου ἡμερησίου καί περιοδικοῦ Τύπου, εἰς τά ὁποῖα ἐμφανίζεται τό Πατριαρχεῖον ὅτι εὐρίσκεται εἰς κατάστασιν πού δέν ἐπιτρέπει τήν ὁμαλήν λειτουργίαν του καί τήν ἐκπλήρωσιν τῆς ἀποστολῆς του τόσον ἐναντι τοῦ ἐν τῇ Χώρα ταύτῃ ποιμνίου του ὅσον καί ὡς Κέντρον ὄλων τῶν Ὁρθοδόξων ἀνά τόν κόσμον καί ὡς σπουδαίου παράγοντος εἰς τήν εὐρυτέραν οἰκογένειαν τῶν Χριστιανικῶν Ἐκκλησιῶν.

Εἶναι φυσικόν, ἐνώπιον τῶν δημοσιευμάτων τούτων, τόσον τό Οἰκουμενικόν Πατριαρχεῖον ὅσον καί ἡ Κυβέρνησις νά ἔχουν ἰδιαιτέραν εὐαισθησίαν.

Διὰ τοῦτο, λόγφ τῶν δημοσιευμάτων τούτων, τό Οἰκουμενικόν Πατριαρχεῖον ἠσθάνθη τήν ἀνάγκην νά προβῇ πρὸς ὑμᾶς, τοὺς ἀξιοτίμους ἐκπροσώπους τοῦ ἐγχωρίου καί ξένου Τύπου, εἰς τήν δήλωσιν, ὅτι συνεχίζει τήν λειτουργίαν του μέσα εἰς τά πλαίσια τοῦ χαρακτηριστος του ὡς θρησκευτικοῦ θεσμοῦ καί βάσει τῶν καθιερωμένων δι' ὄλους τοὺς Ὁρθοδόξους ἀρχῶν καί τῶν ἀνεκαθεν ἡθῶν καί ἐθίμων του.

Ὡς ἐκ τούτου, τὰ γρακόμενα καί λεγόμενα περί μεταφο-
ρᾶς τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου ἔξω τοῦ τόπου τούτου, ὅπου ἀπό τοῦ
Α'μ.Χ. αἰῶνος εἶναι ἡ καθιερωμένη ἔδρα του, εἶναι ἀνυπόστατα ἢ σκό-
πιμα, διότι οὔτε τοιαύτη ἀνάγκη ὑπάρχει, οὔτε ποτέ τό ἴδιον τό Οἰκου-
μενικόν Πατριαρχεῖον διενοήθη τοιοῦτον τι, οὔτε ἡ Κυβέρνησις τῆς
Χώρας μας ἔχει τοιαύτην πρόθεσιν.

Βεβαίως τό Οἰκουμενικόν Πατριαρχεῖον ἔχει προβλήματα καί
μάλιστα σοβαρά, ἀκριβῶς δέ διά τήν λύσιν τῶν προβλημάτων τούτων ἀπε-
τάθη τελευταίως πρὸς τόν ἀξιότιμον Πρωθυπουργόν, ὁ ὁποῖος ἔδειξεν
ἀμέσως μεγάλην κατανόησιν καί προθυμίαν νά ἐπιληφθῇ τῶν ζητημάτων τό-
σον τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου ὅσον καί τῆς Ῥωμαίικης Μειονότητος
καί νά δοθῇ λύσις εἰς αὐτά ὑπό τῆς Κυβερνήσεως.

Τήν στιγμὴν ταύτην εὐρισκόμεθα εἰς τήν εὐχάριστον θέσιν
νά σᾶς πληροφορήσωμεν, ὅτι διατελοῦμεν ἐν ἐπαφῇ καί διαλόγῳ μέ τήν
Κυβέρνησιν καί ἐν ἐλπιδοφόρῳ ἀναμονῇ νά λάβωμεν θετικὴν κυβερνητικὴν
ἀνταπόκρισιν εἰς τὰ νόμιμα αἰτήματά μας.

Νομίζομεν, ὅτι τὰ γενικώτερα συμφέροντα καί τοῦ Οἰκουμε-
νικοῦ Πατριαρχείου ἀλλά καί τῆς Χώρας ἐπιβάλλουν ὅπως ἐν εἰλικρινεῖ
καί καλῇ συνεννοήσει μετὰ τῆς Κυβερνήσεως ἀντιμετωπισθοῦν αἱ ὑπάρχου-
σαι δυσχέρειαι, χωρὶς τήν παρέμβασιν τρίτων ξένων."

- Ἡ ἐνθρόνισις τοῦ νέου Ἀρχιεπισκόπου Κρήτης.

Τήν Κυριακὴν, 26 Μαρτίου, ἐν τῷ Καθεδρικῷ Ναῷ Ἡρακλείου,
ἐγένετο ἡ ἐνθρόνισις τοῦ νέου Ἀρχιεπισκόπου Κρήτης κ. Τιμοθέου.
Οἰκουμενικόν θρόνον ἐξεπροσώπησεν ὁ σεβ. Μητροπολίτης Σταυρουπόλεως
κ. Μάξιμος. Προηγουμένως, ὁ νέος προκαθήμενος Κρήτης εἶχε μεταβῆ εἰς
Φανάριον ἔνθα, κατὰ τήν τάξιν, ἀνέγνωσε τό Μέγα Μήνυμα.

- Πατριαρχικὴ Ἐξαρχία εἰς τό Ἅγιον Ὄρος.

Πατριαρχικὴ Ἐξαρχία, ἀποτελουμένη ἐκ τῶν σεβ. Μητροπο-
λιτῶν Σταυρουπόλεως κ. Μαξίμου, Νεαπόλεως καί Σταυρουπόλεως κ. Διονυ-
σίου καί τοῦ θεοφιλ. Ἐπισκόπου Ἀριανζοῦ κ. Γερμανοῦ, ὠρίσθη ὅπως
μεταβῆ εἰς Ἅγιον Ὄρος πρὸς συζήτησιν καί ἐπίλυσιν τῶν προβλημάτων,
ἅτινα ἀπασχολοῦν τήν Ἱεράν Μοναστικὴν Κοινότητα.

- Ἐκλογή νέου Ἐπισκόπου.

Ὁ Σχολάρχης τῆς Ἀθωνιάδος Σχολῆς πανοσιολ. Ἀρχιμανδρίτης κ. Χρυσόστομος Λαυριώτης ἐξελέγη ὑπό τῆς Ἀγίας καί Ἱερᾶς Συνόδου τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου, κατά τὴν συνεδρίαν αὐτῆς τῆς 21ης Μαρτίου, Ἐπίσκοπος Ροδοστόλου.

ΕΠΙΚΑΙΡΟΤΗΣ

- Ἦρχισαν αἱ διαδικασίαι ἐφαρμογῆς τοῦ νέου Συντάγματος τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀμερικῆς.

Ἦρχισεν ἤδη ἐν Ν. Ὑόρκῃ ἡ διαδικασία διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ νέου Συντάγματος τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀμερικῆς καί τὴν ἐπιβολὴν τῆς ἀναδιαρθρώσεως αὐτῆς, ὡς αὕτη προβλέπεται εἰς τὸ ὡς ἄνω, ὑπό τῆς Μητρὸς Ἐκκλησίας παραχωρηθέν, Σύνταγμα. Οὕτω, τὴν 1 Μαρτίου ἐ.ε., συνήλθον, ὑπό τὴν προεδρίαν τοῦ σεβ. Ἀρχιεπισκόπου κ. Ἰακώβου (ὁ ὁποῖος, σημειωθῆτω, συμπληρῶναι ἐφέτος, τὴν 1 Ἀπριλίου, 19 ἔτη ποιμαντορίας εἰς τὸν Ἀρχιεπισκοπικὸν θρόνον Βορείου καί Νοτίου Ἀμερικῆς), οἱ θεοφιλέστατοι Ἐπίσκοποι καί τὰ μέλη τῆς Ἐκτελεστικῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ Ἀρχιεπισκοπικοῦ Συμβουλίου καί συνεσκέφθησαν ἐπὶ τοῦ θέματος τῶν Εἰδικῶν Κανονισμῶν, τῶν ἀναφερομένων εἰς τὴν Ἐπισκοπικὴν Σύνοδον, τὸν Ἱερόν Κλήρον, τὰς Κοινότητας, τὰς Κληρικολαϊκὰς Συνελεύσεις, τὰ Πνευματικὰ Δικαστήρια, τὴν Παιδείαν, τὴν Νεολαίαν, τὴν Φιλόπτωχον Ἀδελφότητα, τὰ λοιπὰ Ἰδρύματα τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς κλπ. Οἱ Εἰδικοί οὗτοι Κανονισμοὶ θὰ ὑποβληθοῦν εἰς τὴν 24ην Κληρικολαϊκὴν Συνέλευσιν, μέλλουσαν νὰ συνέλθῃ εἰς Detroit τῆς πολιτείας τοῦ Michigan ἀπὸ 1-8 Ἰουλίου 1978, ἐν συνεχείᾳ δέ εἰς τὸ Οἰκουμενικὸν Πατριαρχεῖον, πρὸς μελέτην καί ἐγκρισιν. Ὑπολογίζεται, ὅτι θὰ εἶναι δυνατόν νὰ τεθοῦν εἰς ἐφαρμογὴν, ὁμοῦ μετὰ τοῦ νέου Συντάγματος, ἀπὸ 1 Σεπτεμβρίου 1978. Ἐκ παραλλήλου, ὁ σεβ. Ἀρχιεπίσκοπος ὤρισεν εἰδικὴν Ἐπιτροπὴν ὑπὸ τὸν θεοφιλ. Ἐπίσκοπον Ἀμφιπόλεως κ. Σίλαν, ἵνα μελετήσῃ τὸ θέμα τοῦ ἀριθμοῦ, τῆς ἑδρας καί τῶν ὁρίων τῶν νέων Ἐπισκοπῶν, συμφώνως πρὸς τὸ Δ' ἄρθρον τοῦ ὡς ἄνω Συντάγματος.

- Τό ἐτήσιον Ἱερατικόν Συνέδριον τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως
Γερμανίας.

Ἀπό 7 ἕως 9 Μαρτίου ἐ. ἔ. ἐπραγματοποιήθη εἰς τοὺς χώρους τοῦ νεοδημένου Μητροπολιτικοῦ Κέντρου ἐν Βόννη ἡ ἐτήσιος σύναξις τοῦ Ἱεροῦ Κλήρου τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Γερμανίας.

Κατ'αὐτήν, ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ σεβ. Μητροπολίτου κ. Εἰρηναίου, συνεζητήθησαν καὶ ἄλλα μὲν, τὴν Ἱεράν Μητρόπολιν ἀπασχολοῦντα θέματα, ἰδίως ὅμως, τὸ πρόβλημα τῆς θρησκευτικῆς μορφώσεως καὶ κατηχήσεως τῶν παιδίων, ὡς καὶ τὸ ἐξ ἴσου σοβαρόν, τοῦ ἐπαγγελματικοῦ προσανατολισμοῦ καὶ τῆς διαγραφομένης ἐν τῷ σημείῳ τούτῳ προοπτικῆς διὰ τοὺς ἑλληνορθόδοξους νέους τῆς χώρας ταύτης.

Αἱ συζητήσεις ἐγένοντο ἐπὶ τῇ βάσει τῶν κάτωθι εἰδικῶν εἰσηγήσεων : "Κίνδυνοι ἐκ τῆς παρακολουθήσεως τοῦ Μαθήματος τῶν θρησκευτικῶν ἄλλων Δογμάτων", ὑπὸ τοῦ θεοφιλ. Ἐπισκόπου Ἀρίστης κ. Βασιλείου, "Μικτοὶ γάμοι καὶ κατήχησις τῶν ἐκ τούτων τέκνων", τοῦ αἰδεσιμολ. Εὐαγγέλου Μαυροειδῆ, "Ἐπαγγελματικὸς προσανατολισμὸς τῶν ἡλικιουμένων ἑλληνοπαίδων", ὑπὸ τοῦ αἰδεσιμολ. Χαραλάμπους Στεφανοπούλου, διεξήχθησαν δὲ ἐντὸς κλίματος ζωηροῦ ἐνδιαφέροντος, καταλήξασαι εἰς ἀποφάσεις σχετικὰς πρὸς τὴν περαιτέρω δραστηριοποίησιν τοῦ ἐπιτελουμένου ποιμαντικοῦ καὶ πολιτιστικοῦ ἔργου καὶ τῆς ἐξ ἴσου σημαντικῆς κοινωνικῆς ἀποστολῆς τῶν κληρ. ὧν ἐν Γερμανίᾳ.

Σημειοῦται ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ ταύτῃ ὅτι εἰς τὴν Δυτ. Γερμανίαν δροῦν σήμερον 121 ὀρθόδοξοι κληρικοὶ (ἐπίσκοποι, ἱερεῖς καὶ διάκονοι), ἀνήκοντες εἰς δέκα διαφόρους τοπικὰς ὀρθόδοξους Ἐκκλησίας. Ἐκ τούτων αἱ ἰσχυρότερον ἀντιπροσωπευόμεναι εἶναι : τὸ Οἰκουμενικὸν Πατριαρχεῖον (σεβ. Μητροπολίτης Γερμανίας κ. Εἰρηναῖος, ἔδρα : Βόννη) καὶ τὰ Πατριαρχεῖα Μόσχας (σεβ. Ἀρχιεπίσκοπος Ἀλέξιος, ἔδρα : Düsseldorf),

Σερβίας (πανιερ. Ἐπίσκοπος Δυτικῆς Εὐρώπης κ. Λαυρέντιος, ἔδρα : Düsseldorf) καί Ρουμανίας (σεβ. Ἐπίσκοπος Δυτικῆς Εὐρώπης κ. Δουκιανός, ἔδρα : Παρίσιοι).

- Συνήλθεν εἰς Βυρητόν ἡ Προπαρασκευαστικὴ Ἐπιτροπὴ τῆς Β' Διεθνοῦς Διασκέψεως τῆς Ὁρθοδόξου Νεολαίας.

Συνήλθεν εἰς Βυρητόν, ἀπὸ 4-6 Μαρτίου ἐ.ε., ἡ Προπαρασκευαστικὴ Ἐπιτροπὴ τῆς Β' Διεθνοῦς Διασκέψεως τῶν Ὁρθοδόξων Σπουδαστῶν καί Νέων, τὴν ὁποίαν ὠργάνωσεν ἡ Παγκόσμιος Συνομοσπονδία τῶν Χριστιανικῶν Ὁργανώσεων Σπουδαστῶν (FUACE). Αὕτη προέβη εἰς τὴν ἀποτίμησιν τῆς Α' Διασκέψεως τῶν Ὁρθοδόξων Νέων καί Σπουδαστῶν, ἡ ὁποία εἶχε πραγματοποιηθῆ εἰς τὴν Λευκωσίαν Κύπρου κατὰ Σεπτέμβριον 1977.

Ἡ Ἐπιτροπὴ ἀνεγνώρισε τὴν ἀνάγκην ὅπως δημιουργηθῆ ἓνα βῆμα, ἀπὸ τοῦ ὁποῖον οἱ ὀρθόδοξοι σπουδασταί καί θεολόγοι θά δυνηθοῦν νὰ παρουσιάσουν τὴν προσφορὰν των εἰς τὴν ζωὴν τῆς οἰκουμενικῆς κινήσεως γενικώτερον καί τῆς FUACE εἰδικώτερον. Ἐξέφρασεν ἐπίσης τὴν εὐχὴν, ὅπως αἱ σχέσεις τῶν ὀρθοδόξων νέων πρὸς τὸ Π.Σ.Ε., ἰδίως εἰς ὅ,τι ἀφορᾷ εἰς τὴν θεολογικὴν παιδείαν, καταστοῦν στενότεραι. Ἡ Ἐπιτροπὴ ἠτοίμασεν ἐπίσης τὸ πρόγραμμα τῆς Β' Ὁρθοδόξου Διασκέψεως καί ὥρισε τὸ θέμα της ὡς ἀκολουθῶς : "Ἡ χριστιανικὴ ὑπακοή καί ἡ ἀναζήτησις τῆς ἐλευθερώσεως σήμερον. Μία ὀρθόδοξη προοπτικὴ". Τὸ θέμα τοῦτο θά περιλαμβάνῃ τέσσαρα ἐπιμέρους θέματα : μελέτη τοῦ βιβλικοῦ νοήματος ἡ μελέτη τῆς σκέψεως τῶν πατέρων ἡ λειτουργικὴ ζωὴ ἡ ἱεραποστολή.

Ἡ Προπαρασκευαστικὴ Ἐπιτροπὴ ἀπηρτίζετο ἐκ τῶν ἀκολουθῶν : Πρωθιερέως Adrian Dolyhikov (Ρωσικὴ Ἐκκλησία) Ἄντοιν Κουρύ (Ἐκκλησία Ἀντιοχείας) Νικολαε Μιχαίλα (Ρουμανικὴ Ἐκκλησία) Σάλμα Φαυὰδ ("Σύνδεσμος") Σαμίρ Γιουσέφ (Κοπτικὴ Ἐκκλησία) Ἐμιλιό Καμπι (FUACE, Γενικός Γραμματεὺς) Τάρεκ Μιτρί (FUACE, Γραμματεὺς διὰ τὴν Μ. Ἀνατολήν) Μιρεϊλλε Λαγιέρ (FUACE, Διοικητ. Γραμματεὺς) Ἐρλίγγ Πεττέρσεν (FUACE).

ΟΡΘΟΔΟΞΟΣ ΘΕΟΛΟΓΙΑ ΚΑΙ ΖΩΗ

- Μητροπολίτου Μύρων κ. Χρυσοστόμου : "Ο ΘΡΟΝΟΣ ΚΑΙ ΤΟ ΠΛΗΡΩΜΑ".

Λόγος ἐπὶ τῇ Ἑορτῇ τῆς Ὁρθοδοξίας, ἐκφωνηθεὶς ἐν τῷ Πανσέπτῳ Πατριαρχικῷ Ναῷ, κατὰ τὴν Πατριαρχικὴν καὶ Συνοδικὴν Λειτουργίαν τῆς Α' Κυριακῆς τῶν Νηστειῶν, 19 Μαρτίου 1978.

Παναγιώτατε Δέσποτα,
Σεβασμιώτατοι ἐν Χριστῷ Ἀδελφοί,
Εὐσεβές Πλήρωμα.

Σήμερον, Κυριακὴν τῆς Ὁρθοδοξίας τοῦ σωτηρίου ἔτους 1978, ὁ Οἰκουμενικὸς Ἀμβων ἐπιθυμεῖ νὰ δώσῃ διέξοδον, μορφήν καὶ ἔκφρασιν εἰς τὰς σκέψεις καὶ τὰ αἰτήματα τῶν δύο παραλλήλων καὶ ὀντολογικῶς ἀναποσπαστῶν παραγόντων τῆς ἐδῶ ζωῆς μας, ἦτοι τοῦ Θρόνου καὶ τοῦ Πληρώματος, γύρω ἀπὸ μερικὰ βασικά καὶ κεφαλαιώδη ἐρωτήματα.

Τὰ ἐρωτήματα αὐτὰ θὰ θέσῃ μὲ ρεαλισμὸν καὶ εὐθύτητα. Καὶ θὰ προσπαθήσῃ νὰ ἀπαντήσῃ μὲ ἀντικειμενικότητα καὶ εἰλικρίνειαν.

Τὰ ἐρωτήματα εἶναι τέσσαρα: α) Τί εἶναι ὁ Θρόνος διὰ τὸ Πλήρωμα; β) Τί εἶναι τὸ Πλήρωμα διὰ τὸν Θρόνον; γ) Τί ζητεῖ ἡ Ἐκκλησία ἀπὸ τὸ Πλήρωμα; Καὶ δ) Τί ἀναμένει τὸ Πλήρωμα ἀπὸ τὴν Ἐκκλησίαν;

Ἀδελφοί μου. Ἀπαντῶν εἰς τὰ ἐρωτήματα αὐτὰ, θέλω νὰ ἀποφύγω κάθε θριαμβολογικὴν ἀναφοράν εἰς τὸ παρελθόν, ὅπως ἐξ ἑτέρου, καὶ κάθε ἀνεδαφικὴν ἐξάρτησιν τοῦ μέλλοντος ἀπὸ ἐλπίδας καὶ προοπτικῶν, αἱ ὁποῖαι ἤμποροσιν νὰ φανοῦν φροῦδοι καὶ ἀνωφελεῖς.

Ἀπλῶς, ἐν ὀνόματι τοῦ Θεοῦ, καὶ ἐν πλήρει συνειδήσει τῆς εὐθύνης, τὴν ὁποῖαν ἔχομεν ὅλοι μας, ὡς Ἐκκλησία καὶ ὡς Πλήρωμα, ἔναντι τῆς Ὁρθοδοξίας μας, ἔναντι τῆς Ὁρθοδόξου ζωῆς καὶ ἱστορίας μας, σήμερον, Κυριακὴν τῆς Ὁρθοδοξίας, θὰ προσπαθήσω νὰ διαχαράξω τὰ πλαίσια, μέσα εἰς τὰ ὁποῖα κατανοοῦμεν καλλίτερα ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους, ὡς ἐπεύθυνοι παράγοντες, ἀλλὰ καὶ ὡς ἀλληλέγγυοι παράγοντες, ἐπάνω εἰς τὴν κοινὴν πορείαν μας.

Συγχωρήσατέ μοι, ἐάν τὸ πρῶτον μέρος τοῦ λόγου μου θὰ εἶναι ἐλαφρῶς θεολογικώτερον, ἐνῶ τὸ δεύτερον θὰ εἶναι σαφῶς πρακτικώτερον. Ἐν πάσῃ δὲ περιπτώσει, χαρίσατέ μοι εὐμενῆ τὴν ἀκρόασιν καὶ τὴν κρίσιν σας.

Ἀδελφοί μου. Ὑπάρχομεν. Εἴμεθα αὐτὸ ὅπερ εἴμεθα. Εἴμεθα ὁ Θεσμός καὶ εἴμεθα τὸ Πλήρωμα. Συμπίπτομεν. Συνυπάρχομεν. Δέν εἴμεθα δύο παράλληλοι γραμμαί. Οὔτε δύο ἐφαπτόμενοι κύκλοι. Συνταυτιζόμεθα ὑπαρξιακά. Ὑπάρχομεν ὀντολογικὰ ὁ Θρόνος διὰ τὸ Πλήρωμα καὶ τὸ Πλήρωμα διὰ τὸν Θρόνον. Καὶ ἔχομεν αὐτοσυνειδησίαν τοῦ βιώματός μας τούτου.

Ἐπὶ τὸν ἄνθρωπον, καὶ φυσικὰ κατ' οὐσίαν δὲν ὑπάρχει διαφοροποίησις ἀντίληψεως, ἢ ἀντίθεσις, ἢ διαφορὰ ὀπτικῆς γωνίας εἰς τὸ ὑπαρξιακόν καὶ ὄντολογικόν αὐτό γεγονός, τὸ ὁποῖον ἄλλωστε μαρτυρεῖ ἡ ἱστορία καὶ σφραγίζει ἡ βιωμένη πραγματικότητα.

Ἐχομεν συνοπτικὴν συνείδησιν τοῦ πράγματος, διότι τὸ ζῶμεν. Ἄλλ' εἶναι χρήσιμον, νομίζω, μέσα εἰς τὴν ἀναμφισβήτητον αὐτὴν ἀλήθειαν τῆς ὑπάρξεως μας, νὰ ἀποσαφηνισθοῦν μερικαὶ κτυχαὶ τοῦ ὅλου θέματος, καὶ νὰ δοθοῦν μερικαὶ ἀπαντήσεις εἰς τὰ ἐρωτήματα τὰ ὁποῖα ἔθεσα εἰς τὴν ἀρχὴν τοῦ λόγου μου.

Ἐρώτημα πρῶτον: Τί εἶναι ὁ Ἰσθμὸς διὰ τὸ Πλήρωμα;

1.- Ὁ Ἰσθμὸς, εἰς διάστασιν θεολογικὴν, εἶναι θεσμὸς θεοπροσηγορίας, ὑπεράνω προσώπων καὶ γεγονότων, πέραν τῶν ἀνθρωπίνων συμβατικότητων, πέραν τῶν περιπετειῶν τῆς ἱστορίας. Εἶναι ἡ ἐκκλησιαστικὴ ἀποστολή. Αὐτὸ εἶναι τὸ ἐκκλησιολογικὸν βάθος τοῦ θεσμοῦ, εἰς τὸν ὁποῖον καὶ εἰς τοῦ ὁποῖου τὴν τοιαύτην θεανθρωπικὴν διάστασιν, ἢ πιστεύομεν ἢ δὲν πιστεύομεν. Ἐάν πιστεύωμεν, οὕτω καὶ θά τὸν δεχόμεθα. Διότι μόνον οὕτω καὶ θά παραδεχθῶμεν τὸν θεσμὸν ὡς "κιβωτὸν τοῦ Γένους", ὡς "Παρακαταθήκην προγονικὴν", ὡς μοναδικὸν "πόλον ἔλξεως", ὡς ἐχέγγυον ἅμα καὶ ἐγγύησιν τῆς ἀπάξεώς μας. Εἰς ὅλα δὲ αὐτὰ περιλαμβάνονται τὰ βασικά γνωρίσματα τοῦ Ἰσθμοῦ ὡς θεσμοῦ ἐπιζῶντος, κατ' ἀπαίτησιν τοῦ Θεοῦ καὶ κατ' ἀνθρωπίνην ἀναγνώρησιν.

2.- Εἶναι θεσμὸς μέ τὰς ἱστορικο-κανονικὰς προϋποθέσεις του. Δὲν εἶναι τυχαῖον τὸ γεγονός, ὅτι ἡ Ἐκκλησία αὕτη εἶναι ἡ πρώτη τῶν Ὁρθοδόξων Ἐκκλησιῶν, καὶ ὅτι ὁ Προκαθήμενὸς τῆς εἶναι ὁ Πρῶτος ἐν μέσῳ τῶν Ἀδελφῶν Ἐκκλησιῶν. Ἱστορία καὶ Κανόνες Συνόδων Οἰκουμενικῶν, θεμελιώνουν τὴν ὑπάρξιν καὶ τὸ προβάδισμα τοῦ Ἰσθμοῦ.

3.- Εἶναι θεσμὸς μέ τὴν συγκεκριμένην συνάφτησιν του πρὸς ὅλον τὸν λοιπὸν κόσμον. Γεωπολιτικά, ἰδεολογικά, εἰς ἔκτασιν διαχριστιανικὴν, καὶ φυσικὰ καὶ εἰς διάρθρωσιν διορθόδοξον. "Μήτηρ καὶ ἀδελφὴ" Ἐκκλησία τῶν Ὁρθοδόξων Αὐτοκεφάλων Ἐκκλησιῶν. "Ἀδελφὴ καὶ φίλη" τῶν λοιπῶν Ἐκκλησιῶν καὶ Χριστιανικῶν Ὁμολογιῶν. Θεσμὸς συμπίπτων εἰς τὴν αὐτὴν πορείαν μέ τὰς Μονοθεϊστικὰς Ἐκκλησιαστικὰς. Θεσμὸς ἀνοικτός εἰς διάλογον καὶ πρὸς πᾶσαν ὑγιαίνουσαν νοοτροπίαν, σκέψιν, ἀντίληψιν καὶ ἰδεολογίαν.

4.- Εἶναι θεσμὸς μέ προηγμένας τὰς ἐμπροσθοφυλακὰς του. Ἐλειψαν ἴσως τὰ μετόπισθεν. Ἡ ῥήνθη ὅμως τὸ κάτοπτρον, τὸ ἔκδομα, ἢ διάστασις τῶν δικαιοδοσιῶν του εἰς τὰς "Ἐξ Ἠπείρους καὶ τῶν πρωτοβουλιῶν του ἀνά τὸν χριστιανικὸν κόσμον.

5.- Εἶναι θεσμὸς μέ ὅλους τοὺς ἀπαραιτήτους φορεῖς του, τοὺς ὑπευθύνους φορεῖς του, εἰς ὅ,τι εἶναι ἐκκλησιαστικὴ εὐθύνη καὶ εἰς ὅ,τι εἶναι εὐθύνη ὑπὲρ τοῦ Ποιμνίου, ὑπὲρ τοῦ Πληρώματος. Ἐξέπεσεν ἴσως "θέσει" ὁ τίτλος, ἀλλ' ἔμεινε "φύσει" τὸ χρέος καὶ ἡ εὐθύνη. Καὶ τὸ χρέος αὐτὸ ὁ Ἰσθμὸς, ἀπὸ τὸν Πρῶτον του Φορέα μέχρι καὶ τοῦ τελευταίου ἐκπροσώπου του, θά τὸ ἐπιτελέσῃ καὶ θά τὸ ἐπιτελῇ. Ἰσως φαίνονται ἀσθενεῖς οἱ ὅμοί μας. Ἰσως ὑπάρχουν ἐλλείψεις ἐν τῇ ἐπιτελέσει τοῦ δέοντος. Ἄλλ' ὑπάρχει ἡ ἔννοια τῆς εὐθύνης, ἡ συνευθυνότης, ἡ ὁμολογία τοῦ χρέους.

Πάντα ταῦτα τὰ λέγομεν καὶ τὰ διαβεβαιούμεν ἐπὶ τῇ βάρει τῆς συνειδήσεως ἡμῶν.

Καί τώρα, τό δεύτερον ἐρώτημα : Τί εἶναι τό Πλήρωμα διὰ τόν Θεόν;

1.- Τό Πλήρωμα εἶναι ἡ ὄντολογική προϋπόθεσις τῆς ὑπάρξεως τοῦ Θεοῦ. Ὅ,τι εἶναι ὁ Λαός τοῦ Θεοῦ διὰ τόν Θεόν, τό αὐτό εἶναι τό Πλήρωμα διὰ τήν Ἐκκλησίαν. Ἡ ἐπέκτασις τῆς ἀγάπης τοῦ ἀγαπῶντος πρός τό ἀντικείμενον τῆς ἀγάπης του. Πρός ποῖον θά ἐκτείνῃ ἡ Ἐκκλησία τήν ἀγάπην της, τήν στοργήν της, τό ἐνδιαφέρον της, ἐάν μή πρός τό Πλήρωμά της, τό ἐγγύς καί τό μακρᾶν; Πρός ποῖον θά ἀπευθύνῃ τόν λόγον της, τό κήρυγμά της, τήν χάριν της, τά σωστικά Μυστήριά της, τήν ἐσχατολογικήν ἐλπίδα της; Μέ ποῖον θά ἀπαγγείλῃ τό "Πιστεύω" της, τό "Πάτερ ἡμῶν...", τό "Σῶσον, Κύριε, τόν Λαόν Σου..."; Ναι, τό Πλήρωμα εἶναι ἡ κατά τρόπον ὄντολογικόν ἀπαραίτητος ἐκκλησιολογική προϋπόθεσις τῆς Ἐκκλησίας.

2.- Τό Πλήρωμα εἶναι ἀνάγκη ἐσωτερική τῆς Ἐκκλησίας. Ἦναι περὶ ἐργη ἡ ἐννοια αὐτή τῆς "ἀνάγκης". Πρό ἐτῶν, ἀπό τόν ἴδιον αὐτόν Πατριαρχικόν "Ἀμβωνα, εἶχα τολμήσῃ νά ὀμιλήσω ὄχι διὰ τό ὅτι ὁ ἄνθρωπος ἔχει ἀνάγκην τοῦ Θεοῦ, ἀλλ' ὅτι καί ὁ Θεός ἔχει ἀνάγκην τοῦ ἀνθρώπου, ἐξ ἀφορμῆς μιᾶς γαλλικῆς κινηματογραφικῆς ταινίας, ἡ ὁποία δούλευε τότε τό θέμα αὐτό. Ἐσυνηθίσαμεν νά λέγωμεν, ὅτι οἱ ἄνθρωποι μας ἔχουν ἀνάγκην τῆς Ἐκκλησίας των. Εἶναι σωστόν. Ἀλλ' ἰσχύει καί τό ἀντίθετον: Καί ἡ Ἐκκλησία ἔχει ἀνάγκην τοῦ Πληρώματος. Καί αὐτό πρέπει νά λέγηται εἰλικρινῶς.

3.- Τό Πλήρωμα εἶναι τό ἀπαραίτητον συναγωνιστικόν στοιχεῖον διὰ τόν Θεσμόν. Ἀγωνία καί ἀγών εἶναι τά δύο βασικά γνωρίσματα τῆς ζωῆς. Ἡ ζωὴ τῆς Ἐκκλησίας εἶναι πλήρης, εἶναι κερκορεσμένη ἀπό τά δύο αὐτά στοιχεῖα. Ἡ ζωὴ τοῦ Πληρώματος, ἐπίσης. Κοινή ἡ ἐμπειρία. Πικρά τά βιώματα τῆς χθές, τῆς σήμερον, καί ἀσφαλῶς καί τῆς αὔριον. Ἀλλά κοινή καί ἡ πορεία. Διατί; Διότι εἰς τόν συναγωνιστικόν στίβον ὅ,τι γίνεται, γίνεται μέ ἀμοιβαιότητα. Διὰ νά καλυφθοῦν τά ἐλλείποντα. Τά πάντα ἐν ὀνόματι τοῦ ἑτέρου. Διὰ τό καλόν τοῦ ἑτέρου. Διὰ τήν διασφάλισιν τοῦ ἑτέρου. Ὑπέρ καί ἀντί τοῦ ἑτέρου. Οὐδέποτε ἐναντίον τοῦ ἑτέρου. Τοῦτο εἶναι σαφές καί ὀριστικόν.

4.- Τό Πλήρωμα εἶναι ἡ ἰσόρροπος ἐναλλαγή διὰ τόν Θεόν. Τοῦτο σημαίνει, ὅτι ἐκάτερος τῶν παραγόντων τούτων ἔχει τήν σημασίαν του, ἔχει τήν βαρύτητά του. Σχήματα διὰ τήν Ἐκκλησίαν ὑπῆρξαν, ὑπάρχουν καί θά ὑπάρξουν. Καί μέσα εἰς τά σχήματα αὐτά τό θέμα τοῦ Πληρώματος δέν εἶναι μόνον θέμα ὀρθοῦ. Διό καί λέγομεν, ὅτι δέν ἔμπορεῖ νά παραθεωρηθῆ οὔτε ὁ ἕνας, οὔτε ὁ ἄλλος παράγων εἰς βάρος τοῦ ἑτέρου.

5.- Τό Πλήρωμα, τέλος, εἶναι τό ψυχολογικόν συμπλήρωμα τοῦ Θεοῦ. Σημαντικός εἶναι ὁ ψυχολογικός αὐτός παράγων εἰς τήν ὄλην ὑπόθεσιν. Ἐπιτρέψατέ μοι νά μὴ ἐκταθῶ ἐπὶ τοῦ σημείου αὐτοῦ. Ὅλοι γνωρίζομεν τὰς ψυχολογικάς ἐπιπτώσεις ὀρισμένων καταστάσεων. Καί ὅλοι ὀμολογοῦμεν, νομίζω, πόσον ἀναντίρρητα ἀπαραίτητοι εἶναι, ἀπό ψυχολογικῆς πλευρᾶς, οἱ δύο αὐτοὶ παράγοντες εἰς ἀλλήλους. Αὐτά καί διὰ τό θέμα αὐτό, περί τοῦ τί εἶναι τό Πλήρωμα διὰ τόν Θεόν.

Ἐρχομαι τώρα εἰς τό τρίτον ἐρώτημα : Τί ζητεῖ ὁ Θεός ἀπό τό Πλήρωμα;

- α) Ζητεῖ ὁ Θρόνος πίστιν πρὸς τὴν Ἐκκλησίαν. Πίστιν θεολογικὴν, κατὰ πρῶτον λόγον. Πίστιν εἰς τὴν θειότητα τῆς Ἐκκλησίας, ἡ ὁποία ἀποτελεῖ τὴν ἐπέκτασιν τοῦ Χριστοῦ εἰς τόν κόσμον καὶ τὴν ζωὴν μας. Πίστιν ἡ ὁποία θὰ βλέπη πέραν τῶν προσώπων, θὰ βλέπη τὸν Θεσμόν ὡς Θεσμόν, τὴν Ἐκκλησίαν ὡς Ἐκκλησίαν Χριστοῦ.
- β) Ζητεῖ ἐμπιστοσύνην. Ἀνθρωπίνην, ἐσωτερικὴν, ἐνσυνείδητον, ἐμπράγματον ἐμπιστοσύνην πρὸς τὴν Ἐκκλησίαν, πρὸς τὸν Θρόνον, πρὸς τὸν Θεσμόν.
- γ) Ζητεῖ ὑπομονήν. Ταύτισιν τῶν παλμῶν, τῶν αἰσθημάτων καὶ τῶν σκέψεων τοῦ Πληρώματος ἐν τῇ αὐτῇ ὑπομονῇ καὶ καρτερίᾳ μετὰ τῆς Ἐκκλησίας.
- δ) Ζητεῖ στήριξιν τοῦ Θεμοῦ δι' ὄλων τῶν μέσων. Δι' ὀρωμένων καὶ δι' ἀοράτων, διὰ συγκεκριμένων καὶ εἰλικρινῶν τρόπων καὶ μέσων. Μὲ ὄλην τὴν θέρμην καὶ ἀποφασιστικότητα τῆς Ρωμαϊκῆς ψυχῆς. Μὲ ὄλην τὴν γνῶσιν καὶ τὴν ἐμπειρίαν πού ἔχει. Μὲ πλήρη ἐνταξιν εἰς τὴν κοινὴν γραμμὴν.
- ε) Ζητεῖ ἐπομένως ἡ Ἐκκλησία τὴν συμβολὴν εἰς τὰς προσπάθειάς της καὶ τὴν συνεργασίαν τοῦ Πληρώματος εἰς τὰ βασικά, ὅσον καὶ εἰς τὰ ἐπὶ μέρους τῶν προσπαθειῶν της αὐτῶν. Μέχρις ἐνός σημείου ἐκτείνεται ἡ εὐθύνη τῆς Ἐκκλησίας. Καὶ μετὰ ἀρχίζει τὸ ἔργον τοῦ Πληρώματος, καὶ τὰνάπαλιν. Μέχρις ὀρισμένων θέσεων βαίνει ἡ εὐθύνη τοῦ Πληρώματος, καὶ πέραν τούτων ἀρχίζει ἡ εὐθύνη τῆς Ἐκκλησίας. Ἡ ἐναρμόνισις τῶν δύο εὐθυνῶν εἶναι ἀπαραίτητος.
- στ) Ζητεῖ, ἀκόμη, ἡ Ἐκκλησία οἰκοδομητικὴν κριτικὴν. Μὴ χειροκροτεῖτε, ἀδελφοί. Ἀλλ' ἀσκήσατε κριτικὴν. Κριτικὴν ὅμως οἰκοδομητικὴν, "πάντοτε τὰ ἀσθενῆ θεραπεύουσιν καὶ τὰ ἐλλείποντα ἀναπληροῦσαν". Διὰ τὰ προωθηθῶν τὰ κοινὰ πράγματα ἐπὶ τὰ βελτίω. Αὐτὰ ἀναμένει ἡ Ἐκκλησία ἀπὸ τὸ Πλήρωμά της.

Καὶ ἤδη τὸ τέταρτον ἐρώτημα : Τί ἀναμένει τὸ Πλήρωμα ἀπὸ τὸν Θρόνον;

- α) Τὸ Πλήρωμα ἀναμένει στοργὴν καὶ μέριμναν, θερμὴν, εἰλικρινῆ, ἀνυστερόβουλον. Ἐάν κολακεύηται τὸ Πλήρωμα μετὰ τὴν διαπίστωσιν, ὅτι ἡ μέριμνα τοῦ Θρόνου ἐκδηλώνεται ὡς " ἡ μέριμνα πασῶν τῶν Ἐκκλησιῶν" (Β' Κορ. 11, 28), δικαιούται νὰ διεκδικήσῃ τὴν μέριμναν τῆς Ἐκκλησίας του καὶ δι' ἑαυτό. "Τὸ ἄμεσον ποίμνιον, ἄμεσον ἀντικείμενον τοῦ ἐνδιαφέροντος τῆς Ἐκκλησίας". Αὐτό εἶναι τὸ αἶτημα τῆς σήμερον, τὸ ἀπολύτως ἐπιτακτικόν. Καὶ εἰς τὸ αἶτημα αὐτό δέν θὰ ὑστερήσῃ ἡ Ἐκκλησία, δέν πρέπει νὰ ὑστερήσῃ.
- β) Τὸ Πλήρωμα ἀναμένει φρόνημα ὑψηλόν, ἐμπνευστικόν, πρωτόβουλον, ὅπερ νὰ "βάλλῃ ἔξω τὸν φόβον" (Α' Ἰωάν. 4, 18) καὶ τὸν πανικόν, καὶ νὰ δίδῃ βασίμους ἐλπίδας.
- γ) Τὸ Πλήρωμα ἀναμένει σαφῆ καθορισμὸν τῶν στόχων καὶ τῶν ἐπιδιώξεων, τῆς σήμερον, ὅσον καὶ τῆς αὔριον. Καὶ γραμμὴν πλεύσεως σταθεράν, καλῶς καὶ συλλογικῶς καθοριζομένην καὶ ὀπωσδήποτε ἀπὸ κοινοῦ ἀξιολογουμένην καὶ ἀξιοποιουμένην.
- δ) Τὸ Πλήρωμα ἀναμένει ὑπεύθυνον ἀνάληψιν εὐθυνῶν καὶ ἀντιμετώπισιν τῶν καταστάσεων μετὰ μελετημένας καὶ ἰσορρόπους ἐνεργείας πρὸς ὅλας τὰς κατευθύνσεις, πρὸς ὅλας τὰς ἀρμοδίας ἀρχάς, μετὰ συνέπειαν καὶ συνέχειαν, μετὰ εἰλικρίνειαν καὶ νομοτάγειαν, μετὰ

σταθμιζόμενα πάντοτε τὰ ὑπέρ καί τὰ κατά εἰς κάθε περίπτωσιν, διὰ νά ἐπαναπαύωνται αἱ συνειδήσεις, καί νά διασκεδάζωνται αἱ ἀνησυχίαι, οἱ φόβοι, οἱ κίνδυνοι.

ε) Τό Πλήρωμα ἀναμένει σαφεῖς, θετικές καί ὑπευθύνους ὁδηγίας ἐπί τοῦ ἐκάστοτε πρακτέου. Εἰς τὰς παρουσιαζόμενας περιπτώσεις καί ἀνάγκας, εἰς τὰς δημιουργουμένας ἐμπλοκάς καί τὰ ἀδιέξοδα, εἰς τήν ἀντιμετώπισιν τῶν καταστάσεων. Καί τοῦτο διὰ νά ξεύρη τό Πλήρωμα ποῦ ἴσταται, ποῖαι εἶναι αἱ εὐθῦναί του, ποῦ ἤμπορεῖ νά προσφέρῃ τὰς ὑπηρεσίας του, τὰς γνώσεις καί τὰς γνωριμίας του, τήν πεῖράν του.

στ) Τό Πλήρωμα ἀναμένει, τέλος, ἐνημέρωσιν. Ἄλληλέγγυον ἐνημέρωσιν, καί διάλογον. Διὰ νά μή ἐμφιλοχωροῦν παρεξηγήσεις καί ἀμφιβολίαι. Διὰ νά εἶναι σ ὕ μ ψ υ χ ο ι καί σ ὕ μ φ ω ν ο ι ὁ ἄρθεος καί τό Πλήρωμα.

Πάντα ὁμῶς ταῦτα, ἀδελφοί μου, ἐστέ βέβαιοι, ὅτι τὰ γνωρίζει ἡ Ἐκκλησία, καί τὰ ἀναγνωρίζει ὡς ἱεροῦς καί εἰλικρινεῖς παλμούς τοῦ Πληρώματός της. Καί π ρ ο σ φ έ ρ ε τ α ι ν ἄ ἄ ν τ α π ο κ ρ ι θ ῆ .

Ἄδελφοί μου.

Τό σημερινόν κήρυγμα τελειώνει ἐδῶ. Τό κήρυγμα τῆς Κυριακῆς τῆς Ὁρθοδοξίας τοῦ ἔτους 1978, ἀπό τόν Πατριαρχικόν τοῦτον Ἀμβωνα, ἔληξεν.

Σᾶς παρακαλῶ, μή ζητήσητε νά συνοψίσω τὰ λεχθέντα. Εἶναι τόσοσιν πολλά, ἀλλά καί τόσοσιν ὀλίγα!

Καί μή περιμείνητε νά σᾶς κάμω ὑποδείξεις, συστάσεις ἢ προτροπάς.

Ὁ Ἱερός Ἀμβων θά εἶναι εὐτυχής, ἐάν κατώρθωσιν νά βοηθήσῃ εἰς μερικοῦς στοχασμούς, εἰς κάποιαν ἀξιολόγησιν γεγονότων, καταστάσεων, ἐλπίδων.

Ἄδελφοί. "Ἐν εἰρήνῃ προέλθωμεν". Ἐν γαλήνῃ ψυχῆς.

Γ έ ν ο ι τ ο .

ΟΡΘΟΔΟΞΟΣ ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ

- 101.- ΑΓΓΕΛΟΠΟΥΛΟΥ Ἀθ.Α.: Ἐπισκοπικὴ Σύνοδος τῆς Μητροπόλεως Θεσσαλονίκης καὶ ἡ σημασία αὐτῆς σήμερα. Θεολογία 48(1977), 4, 795-824.
- 102.- BENNET C.: God as form. Essays in Greek Theology with special reference to Christianity and the contemporary theological predicament. Albany, State Univ. of N.Y. press, 1976. 344p.
- 103.- BRONS B.: Gott und die Seienden. Untersuchungen zum Verhältnis von neuplatonischer Metaphysik und christlicher Tradition bei Dionysius Areopagita. Göttingen, Vandenhoeck und Ruprecht, 1976. 346S.
- 104.- CABASILAS Nicholas: Commentary on the Divine Liturgy. (Second edition of the English Translation by J.M. HUSSEY and P.A. Mc NULTY). London, SPCK, 1977.
- 105.- CANIVET Pierre: Le monachisme selon Théodoret de Cyr. Paris, Beauchesne, 1977. 317p.
- 106.- ΚΑΤΣΑΜΠΙΡΗ Αύγουστίνου, Ἀρχιμ.: Ἡ πύλη τοῦ Οὐρανοῦ. Τὰ μυστήρια τῆς Ἐκκλησίας καὶ εἰδικῶς ἡ Ἱερωσύνη, ἡ Θεία Εὐχαριστία καὶ ὁ Γάμος. Ἀθήναι, 1978.
- 107.- ΧΑΤΖΗΦΩΤΗ Ι.Μ.: Βυζάντιο καὶ Ἐκκλησία. Ἀθήναι, Ἐκδόσεις Ἀποστολικῆς Διακονίας, 1978.
- 108.- ΧΡΙΣΤΟΦΙΛΟΠΟΥΛΟΥ Ἀναστασίου Π.: Τὸ Ἑλληνικὸν Ὁρθόδοξον Ἐκκλησιαστικὸν Δίκαιον κατὰ τὰ ἔτη 1974 καὶ 1975. (Βιβλιογραφικὸν Δελτίον). Θεολογία 48(1977), 4, 948-977.
- 109.- COLLINS James J., Rev.: The Holy Spirit's transforming activity in Gregory of Nyssa's sacramental theology. Diakonia 12(1977), 3, 234-243.
- 110.- CONSTABLE G.: Medieval Monasticism. A select bibliography. Toronto, Univ. press, 1976. xxi+171p.
- 111.- ΔΙΑΔΟΧΟΥ ΦΩΤΙΚΗΣ : Τὰ ἑκατὸν γνωστικὰ κεφάλαια. Κείμενον, μετάφρασις, σχόλια Μοναχοῦ Θεοκλήτου Διονυσιάτου. Ἅγιον Ὄρος-Θεσσαλονίκη, 1977. 247σ.
- 112.- DUQUOC Christian: Dieu différent. Essai sur la symbolique trinitaire. Paris, Ed. du Cerf, 1977. 152p.
- 113.- ΝΤΟΥΡΑ Ἰωάννου Β.: Ὁ Δοσίθεος Ἱεροσολύμων καὶ ἡ προσφορά αὐτοῦ εἰς τὰς Ρουμανικὰς χώρας καὶ τὴν Ἐκκλησίαν αὐτῶν. Ἀθήναι, 1977. 293σ.

- 114.- FAIVRE Alexandre : Naissance d'une hiérarchie. Les premières étapes du cursus clérical. Paris, Editions Beauchesne, 1977. 444p.
- 115.- FISCHER Hermann Hrsg. : Anthropologie als thema der theologie. Göttingen, Vandenhoeck und Ruprecht, 1977. 212S.
- 116.- ΓΚΑΛΕΡΙΟΥ Κωνσταντίνου, Πρεσβ.: Ἡ σύγχρονος ρουμανική ὀρθόδοξος θεολογία. Στοιχεῖα καὶ σύνθεσις. Ortodoxia 28(1976), 3-4, 447-472. (ρουμανιστί).
- 117.- GAUTIER Paul : Un second traité contre les Latins attribué à Théophylacte de Bulgarie. Θεολογία 48(1977), 2-3, 546-569.
- 118.- GIBBARD M.: Hommes et femmes de prière au XXème siècle. Paris, Coll. L'Evangile au XXème siècle, Editions du Cerf, 1977. 172p.
- 119.- ISTAVRIDIS Vasil T.: Bibliography of Church History (1453 to the present). Θεολογία 48(1977), 2, 400-418.
- 120.- ΣΤΑΥΡΙΔΟΥ Βασιλείου Θ.: Οἰκουμενικαὶ Σύνοδοι. Περιληπτικὸς πίναξ. Στάχυς 1974-77, τεύχος 40-51, 260-262.
- 121.- JEDIN Hubert : Kleine Konziliengeschichte. Mit einem Bericht über das Zweite Vatikanische Konzil. Freiburg, Herder Verlag, 1978. 192S.
- 122.- JEROME, Saint : Commentaire sur Saint Matthieu. Tome I. Livres I et II. Edition, traduction et notes par E. BONNARD. Paris, Editions du Cerf, SC 242, 1977. 360p.
- 123.- JOCKWIG Franz, Dr : Okumenische und antiökumenische Haltung der Russisch-orthodoxen Kirche. Der Christliche Osten 33(1978), 1, 4-12.
- 124.- KONIDARIS Gerasimos, Prof. : Zur Frage nach der Einheit der Kirchen. Θεολογία 48(1977), 4, 865-881.
- 125.- KRESTEN Otto : Eine Sammlung von Konzilsakten aus dem Besitze des Kardinals Isidoros von Kiev. Mit 12 Abbildungen auf 6 Tafeln. Vien, Verlag der osterreichischen Akademie der Wissenschaften, 1976. 126S.
- 126.- ΔΑΡΕΝΤΖΑΚΗ Γρηγορίου : Σταθερά πορεία πρὸς τὴν πλήρη ἐνότητα τῆς Ἀνατολικῆς καὶ Δυτικῆς Ἐκκλησίας. Στάχυς 1974-77, τεύχος 40-51, 241-259.
- 127.- MALONEY George, Rev. : A Common Date for Easter. Diakonia 12(1977), 3, 207-210.

- 128.- MANTZOYNEA Εάγγελου, Πρωτοπρ. : Είναι ὁ Χριστιανισμὸς τὰ δεκανίκια τοῦ Καπιταλισμοῦ ; Ἀθήναι, 1977. 85σ.
- 129.- MASLOW Johannes, Archim. : Die Lehre des hl. Kyprian von Hirtendienst. Stimme der Orthodoxie 1978, 1, 53-59.
- 130.- ΜΑΞΙΜΟΥ ΤΟΥ ΟΜΟΛΟΓΗΤΟΥ : Τὰ 400 κεφάλαια περί ἀγάπης. Μετάφρασις, Εἰσαγωγή καὶ Σχόλια Μοναχοῦ Θεοκλήτου Διονυσιάτου. Ἄγιον Ὅρος-Θεσσαλονίκη, 1977. 140σ.
- 131.- ΜΑΞΙΜΟΥ ΤΟΥ ΟΜΟΛΟΓΗΤΟΥ : Φιλοσοφικά καὶ Θεολογικά Ἐρωτήματα. Τόμος Α'. Περὶ διαφόρων ἀποριῶν τῶν Ἁγίων Διονυσίου καὶ Γρηγορίου. Πρωτότυπον κείμενον καὶ μετάφρασις. Εἰσαγωγή, Σχόλια Πρωτοπρ. Δημητρίου ΣΤΑΝΙΔΟΑΕ. Μετάφρασις Ἰγνατίου ΣΑΚΑΛΗ. Ἀθήναι, Ἐκδόσεις τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας, 1978. 318σ.
- 132.- ΝΕΚΟΥΛΑ Νικολάου, Πρεσβ. : Ἡ περὶ θρησκευτικῆς ζωῆς διδασκαλία τῆς Κοπτικῆς Ἐκκλησίας ὡς αὕτη ἀντικατοπτρίζεται ἐν τοῖς λειτουργικοῖς κοιμένοις (ὕμνοι καὶ προσευχαί). Ortodoxia 28(1976), 3-4, 473-625. (ρουμανιστί).
- 133.- NEIDL W. M. : Thearchia. Die Frage nach dem Sinn von Gott bei Pseudo-Dionysius Areopagita und Thomas von Aquin, dargestellt anhand der Texte "Peri Theion Onomaton" und des dazu verfassten Kommentars des Aquinaten. Regensburg, Habel, 1976. xxviii + 509S.
- 134.- ORIGENE : Homèlies sur Jérémie. Tome II. Homèlies XII-XX et Homèlies Latines. Edition, Introduction et Notes par Pierre NAUTIN. Traduction par Pierre HUSSON et Pierre NAUTIN. Paris, Editions du Cerf, SC 238, 1977. 457p.
- 135.- ΠΑΝΤΕΛΕΗΜΟΝΟΣ, Μητροπολίτου Τυρολόης καὶ Σερεντίου : Ἐκκλησία καὶ Πολιτεία ἐν Ἑλλάδι μετὰ τὸ 1975. Στάχυς 1974-1977, τεῦχος 40-51, 504-509.
- 136.- ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΥ Στυλιανοῦ Γ. : Πατρολογία. Τόμος Α'. Εἰσαγωγή. Β' καὶ Γ' αἰῶνες. Ἀθήναι 1977. 502σ.
- 137.- ΠΑΤΡΩΝΟΥ Γεωργίου Π. : Ἡ Βασιλεία τοῦ Θεοῦ ἐν τῇ συγχρόνῃ Δυτικῇ Θεολογίᾳ. Σύντομος ἱστορικὴ ἐπισκόπησις. Θεολογία 47(1976) 790-820. 48(1977), 95-120, 285-305, 570-591 καὶ 925-974.
- 138.- ΠΑΥΛΟΥ, Μητροπολίτου Σουηδίας : Ἡ Ε' Γενικὴ Συνέλευσις τοῦ Π.Σ.Ε.. Στάχυς 1974-77, τεῦχος 40-51, 200-210.
- 139.- ΠΡΟΥΣΑΛΗ Παγκρατίου, Ἱερομονάχου : Τὸ ὄνομα χριστιανός (ὑπὸ ἁγίου Γρηγορίου Νύσσης). Ἀθήναι, 1977. 67σ.
- 140.- QUESNEL M. : Aux sources des sacrements. Paris, Editions Cerf, 1977. 135p.

- 141.- SCHMIDT Klaus - SZOBRIES Heinz : Gemeinen lernen einander kennen. Beispiel : Taufgottesdienst. Herausgegeben von der Okumenischen Centrale im Auftrage der Arbeitsgemeinschaft christlicher Kirchen in der Bundesrepublik Deutschland und Berlin. Frankfurt, geheftet, 1978. 79S.
- 142.- ΣΤΑΝΙΛΟΑΕ Δημητρίου, Πρωτοπρεσβυτέρου Καθ.: Ἡ ἔννοια τοῦ θείου φωτός ἐν τῇ πνευματικότητι καί λατρεία τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας. Ortodoxia 28(1976), 3-4, 433-446. (ρουμανιστί).
- 143.- SUTTER E.Ch., Prof.Dr. : Wandlung der Orthodoxen Theologie im 17 Jahrhundert, infolge einer Herausforderung durch die Westlichen Kirchen. Στάχυς 1974-1977, τεῦχος 40-51, 445-455.
- 144.- ΤΑΡΝΑΝΙΔΟΥ Ι.: Ἡ διαμόρφωσις τοῦ αὐτοκεφάλου τῆς Βουλγαρικῆς Ἐκκλησίας (864-1234). Θεσσαλονίκη, Ἐκδόσεις Ἐταιρείας Μακεδονικῶν Σπουδῶν, 1976. 190σ.
- 145.- TSIRPANLIS Constantine N.: The doctrine of the Church in contemporary Theology. Θεολογία 48 (1977), 4, 763-794.
- 146.- WAINWRIGHT Geoffrey : Conciliarity and Eucharist, One in Christ 14(1978), 1, 30-49.
- 147.- WALKER Anselm, Rev. : The Recapitulation theme in St. Irenaeus. Diakonia 12(1977), 3, 244-256.
- 148.- WHITTEMORE Thomas : The rebirth of Religion in Russia. Orthodox Alaska 7(1978), 1, 5-34. (reprint from The National Geographic Magazine 34(1918), 5, 379-401).
- 149.- Conciles Gaulois du IVème siècle. Texte latin de l'édition O.MUNIER. Introduction, Traduction et notes par Jean GAUDEMET. Paris, Editions du Cerf, SC 241, 1977. 164p.
- 150.- The visit of the Moscow Patriarch to the Constantinople Patriarch. The Journal of the Moscow Patriarchate 1978, 1, 11-21.